

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การเข้าร่วมแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมโรงแรม :
ศึกษาเฉพาะกรณีของจังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

นางสาวเบญจวรรณ บุญใจเพชร

วิทยานิพนธ์

เศรษฐศาสตร์มหัพัตติ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2529

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมโรงแรม โดยเปรียบเทียบระหว่างแรงงานสตรีโสดและสตรีสมรส นอกจากนั้นได้ศึกษาถึงสภาพการทำงาน สวัสดิการ ตลอดจนทัศนคติของสตรีเกี่ยวกับการทำงานในโรงแรม โดยการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างแรงงานสตรีโสดและแรงงานสตรีที่สมรสที่ทำงานในโรงแรมชั้นหนึ่งและโรงแรมชั้นสอง

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้จากการสัมภาษณ์พนักงานสตรีในโรงแรมต่าง ๆ ของจังหวัดเชียงใหม่ เฉพาะโรงแรมชั้นหนึ่งและชั้นสอง การสุ่มตัวอย่าง ได้ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ ได้สตรีตัวอย่างทั้งสิ้น 378 คน จำแนกเป็นสตรีโสด 178 คน และสตรีสมรส 200 คน

ผลการศึกษาลักษณะทั่วไปของแรงงานสตรีตัวอย่างในอุตสาหกรรมโรงแรม พบว่าระดับอายุเฉลี่ยของสตรีที่ทำงานในโรงแรมเท่ากับ 28 ปี โดยที่สตรีโสดส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่าสตรีสมรส กล่าวคือ สตรีโสดมีอายุเฉลี่ย 24 ปี ส่วนสตรีสมรสมีอายุเฉลี่ย 32 ปี ส่วนการศึกษาของสตรีโสดและสตรีสมรสส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับเดียวกันคือ ระดับมัธยมศึกษาหรืออาชีวศึกษา สำหรับขนาดของครอบครัวนั้น สตรีโสดมาจากครอบครัวที่มีขนาดใหญ่กว่าครอบครัวของสตรีสมรส นอกจากนั้นในครอบครัวของสตรีโสดยังมีจำนวนสมาชิกช่วยหารายได้ให้แก่ครอบครัวมากกว่าครอบครัวของกลุ่มสตรีสมรส ในด้านการมีบุตร สตรีสมรสส่วนใหญ่มีบุตรที่เป็นภาระต้องดูแล

เบญจวรรณ บุญใจเพชร. 2529. "การเข้าร่วมแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมโรงแรม : ศึกษาเฉพาะกรณีของจังหวัดเชียงใหม่ = Female Labor Force Participation in Hotel Industries : The Case Study of Chiang Mai Province." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทางด้านโครงสร้างรายได้ พบว่า รายได้ของแรงงานสตรีโดยเฉลี่ยเท่ากับ 28,273.45 บาทต่อปี โดยที่สตรีโสดมีรายได้เฉลี่ย 26,893.01 บาทต่อปี และสตรีสมรส มีรายได้เฉลี่ย 29,502.04 บาทต่อปี สำหรับรายได้รวมนั้น พบว่า รายได้รวมของสตรีโสดและสตรีสมรสมีความแตกต่างกัน โดยที่รายได้รวมเฉลี่ยของครอบครัวสตรีโสดเท่ากับ 114,677.25 บาทต่อปี ขณะที่รายได้รวมเฉลี่ยของครอบครัวสตรีสมรสเท่ากับ 84,521.27 บาทต่อปี

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมโรงแรมโดยใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ พบว่า อายุของสตรี จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้ รายได้ของสมาชิกอื่นในครอบครัว ระดับการศึกษา จำนวนบุตรที่เป็นภาระ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมแรงงานของสตรีในอุตสาหกรรมโรงแรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับสตรีโสดนั้น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมแรงงานในอุตสาหกรรมโรงแรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ระดับอายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้ และรายได้ของสมาชิกอื่นในครอบครัว โดยที่การเข้าร่วมแรงงานของสตรีโสดในอุตสาหกรรมโรงแรม จะมีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับระดับอายุ และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามกับจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้ และรายได้ของสมาชิกอื่นในครอบครัว สำหรับสตรีสมรสนั้น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมแรงงานในอุตสาหกรรมโรงแรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ อายุของสตรี การศึกษาของสตรี จำนวนบุตรที่เป็นภาระและจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้ โดยที่การเข้าร่วมแรงงานของสตรีสมรสในอุตสาหกรรมโรงแรมจะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับระดับการศึกษา และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามกับจำนวนบุตรที่เป็นภาระ ระดับอายุ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้

ส่วนการศึกษาถึงสภาพการทำงาน สวัสดิการ และทัศนคติของสตรีเกี่ยวกับการทำงานในโรงแรม พบว่า โรงแรมต่างๆ ได้มีการปฏิบัติตามที่กฎหมายคุ้มครองแรงงานกำหนดไว้ กล่าวคือ ชั่วโมงการทำงานของแรงงานสตรีนั้น มีการทำงานกันสัปดาห์ละไม่เกินห้าสิบสี่ชั่วโมง แต่สภาพการทำงานและสวัสดิการต่างๆ ของแรงงานสตรีในโรงแรมชั้นสอง อยู่ในสภาพที่ดีน้อยกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง และการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของสตรีเกี่ยวกับการทำงานในโรงแรมส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นงานที่เหมาะสมกับสตรี แต่ก็มีพนักงานเป็นจำนวนมากมีความคิดที่จะเปลี่ยนงาน โดยให้เหตุผลว่า การทำงานในโรงแรมไม่มั่นคงและมีรายได้น้อย ผลการศึกษานี้อาจนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการวางแผนพัฒนาแรงงานสตรีต่อไป ซึ่งนับวันจะมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น.

เบ็ญจวรรณ บุญใจเพชร. 2529. “การเข้าร่วมแรงงานสตรีในอุตสาหกรรมโรงแรม : ศึกษาเฉพาะกรณีของจังหวัด เชียงใหม่ = Female Labor Force Participation in Hotel Industries : The Case Study of Chiang Mai Province.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.